UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F. co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]: tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi. omnibusq[ue] euangelica documenta ...

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De octo malis que facit peccatum. sermone v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70359

Visual Library

put phs dicit. qꝛ non cauſat aliquid qd̄ ſit
repugnās voluntati. Sed facit nō volun
tariū: quia non pōt eſſe actu volitū qd̄ eſt
ignoꝛatū: vt ponit Tho.j.ij.q.vj.art.vi.
Sicut in caſu ꝑpoſito aliquis occidit cle-
ricū/putās eū eſſe laicum: occiſurus etiā
ſi ſciret eū clericū: peccat q̄dē ac ſi ſciret eū
clericū: ⁊ hoc q̄ntū ad culpā. ſed quātū ad
penā excōicationis dic vt no.in.c.ſi ꝗo.ij.
de ſentē.excōi. vbi diſtinguit̄. Aut fuit ꝓ-
babilis ignoꝛantia: ⁊ tunc nō incidit in ca
nonem excōmunicationis. aut nō: et tunc
incidit. De quo dic vt ibi.

De octo mal' q̄ facit peccatuꝫ Sermo.v.

Quaſi a facie colubri ⁊c̄. Sequit̄ de effectu
pcti in genere p̄dicare: primuꝫ
articulū ꝓſequendo. Pro cui⁹ introducti-
one p̄mo queri pōt: Vtrū pctm̄ poſſit ali
quē effectū ꝓducere: Et dubiuꝫ eſt ꝑpter
hoc: qꝛ cū ipſum pctm̄ ſit priuatio oꝛdinis
rōnis. ⁊ ꝯſequēter eſt. Nihil videt̄ qd̄ ni-
hil agere poſſit. Sup quo dic vt ſcripſi ſu
pra ſer.j.in.iij.pte. ver. Ex p̄dictis ḡ patꝫ
⁊c̄. Vbi dictū eſt ꝙ pctm̄ int̄ ceteros effe-
ctus ſiue defect⁹ hoc operat̄: qꝛ facit hoīeꝫ
eſſe nihil. iuxta illud.j.Coꝝ.xiij. Si cha-
ritatē nō habuero/nihil ſum. Sꝫ eſt ſcien-
dū ꝙ pctm̄ aliquos effect⁹ malos ꝓducit
ſicut mala arboꝛ Mat.vij. Nā primo qui
dem nocet ipſi faciēti: vt infra latius pate
bit. Propt̄ qd̄ dicebat Dauid poſtq̄ȝ pec-
cauit. Pctm̄ meū ꝯtra me eſt ſemꝑ. Scd̄o
nocet ꝓximis viatoꝛibꝫ: tum ꝑ eo ꝙ acies
eoꝝ cōtra demones muniūtur. quāto eīm
plures ſunt boni/tāto facilius demonib⁹
reſiſtunt. iuxta illud. Frater q̄ iuuat̄ a fra
tre quaſi ciuitas firma. Prouer.xviij. Et
facili⁹ a deo grām impetrāt: multiplicatꝫ
interceſſoꝛibꝫ: tum ꝑ eo ꝙ pctōꝛ alios ma
lo exēplo coꝛrūpit ⁊ ſcādalizat. iuxta illd̄
Modicū fermenti totā maſſam coꝛrūpit
j.Coꝝ.v. Sic pomū infectū cetera poma
inficit. ⁊ Vna infecta pec⁹ inficit oē pec⁹.
Tertio nocet his qui ſunt in purgatoꝛio:
q̄s nō pōt pctōꝛ iuuare taꝫ efficacit̄ ſicut ſi
eſſet in grā. Rō: qꝛ nec oꝛōnes ſue/nec ie-
iunia: nec aliq̄ bona opa a pctōꝛe facta di
recte ꝓdeſt illis/eo ꝙ ſit moꝛtu⁹. Gre. Cuꝫ
his q̄ diſplicet ad intercedendū mittitur:
irati anim⁹ ad deterioꝛa ꝓuocat̄. Quarto
nocet dānatis in inferno: ⁊ hoc ꝑ modum
cōiunctiōis. Quāto eīm plures ſunt in in-
ferno/tāto maioꝛ eſt ibi hoꝛroꝛ ⁊ pena. ſic̄
ſi titioni q̄ combutit̄ addant̄ aliȷ̄ titiones/
magis auget̄ ignis ⁊c̄. Fallit hec regl'a ibi
Solatiū eſt miſerꝫ ſocios hr̄e penaꝝ. Pro
pter h̄ diues Epulo petebat ab Abraā vt
fratres ſui nō deſcēderēt in infernū. Luc̄.
xvj. Quinto nocet ſaluatis: ⁊ h̄ in modū
ſubtractiōis. nā ex ꝯſoꝛtio ac ſocietate glꝛi
ficatoꝝ auget̄ eoꝝ gaudiū accidētale ſpūa
liter ſi ſuo bono exēplo ducat̄: vl' diſciplia
aliȷ̄ ſaluant̄. Sic̄ maxime letat̄ btūs Dñi
cus/ſi vn⁹ frater p̄dicatoꝛ ſaluat̄. ⁊ beat⁹
Frāciſc⁹ de fratre minoꝛe ſaluato: ⁊ ſic de
aliȷ̄s ſctis. Sexto īfert iniuriā deo inq̄ntū
nō obedit ei cui oēs creature obediunt ad
nutū. Pſ̄.cxxxiij. Oīa q̄cunq̄ȝ voluit de⁹
fecit in celo ⁊ in ter. ⁊ in o. abyſſis. Septi
mo infert iniuriā chr̄o inq̄ntum vilipēdit
paſſionē ei⁹ ⁊ merita. Octauo pōt dici ꝙ
pctm̄ inferat nocumentū agris ſatis ⁊ ar-
boꝛibꝫ oꝛdinatis ad vitā humanā. qꝛ ꝑpter
pctm̄ de⁹ imittit ſiccitates et caumata in
penā pcti. Pſ̄.cvj. Poſuit flumina in de-
ſertū: ⁊ exit⁹ aquarū in ſitim: terrā fructi-
ferā in ſalſuginē a malitia inhabitātiū in
ea. ⁊ ex h̄ etiaꝫ beſtie patiūtur. Nota quō
tpe Helie nō pluit tribꝫ annis cum dimi-
dio.iij.Re.xviij. Et Jac̄.vl. Loquēdo tn̄
ſpecialit̄ de nocumēto/qd̄ ſpecialit̄ ⁊ prin
cipaliter patit̄ pctōꝛ: ex ipſo pctō. Nota ꝙ
pctm̄ multa mala facit pctōꝛi. ⁊ ante moꝛ
tem/⁊ in moꝛte/⁊ poſt moꝛtē.

Primo eīm pctm̄ hoīeꝫ inimicū deo fac̄
Scd̄o a coꝛpe chr̄i myſtico abſcindit.
Tertio intellectū obcecat.
Quarto affectū obdurat.
Quinto naturalia vulnerat.
Sexto bona opera moꝛtificat.
Septio in beſtialē naturā trāſfoꝛmat.
Octauo ad penā eternā obligat.

Et p̄mo videam⁹ de malis ante moꝛtē
illatis ꝑ pctm̄. Primo ḡ pctm̄ hoīeꝫ inimi
cū deo facit. Sicut eīm q̄ negat deū eſt ini
micus dei: ſic q̄libet pctōꝛ eſt inimic⁹ dei.
qꝛ videt̄ negare deū. iuxta illd̄ apl'i Titū.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

j. Cōfitent̄ ſe noſſe deū: factis aūt negāt.
Sup̄ quo textu dicit Hieronī. et habet̄ in
decretis. xj. q. iij. exiſtimant quidā ⁊c̄. Ui
de infra de articulis fidei ſer. ix. p̄te. iiij. in
fine. Et ꝗ ꝯſequēter ſequit̄/ ꝙ grā dei hō
priuat̄: ꝑ quā priuationē grē infertur que
dā macula ſpūalis anie: ꝑ quā ꝑdidit ni-
torem luminis gratie ⁊ ſapiētie diuine ex
cōtactu: ⁊ cōſequēter incurrit pctōꝛ odiū
dei. iuxta illud Sap̄. iiij. Similiter odio
ſunt deo impiꝰ ⁊ impietas eiꝰ. ⁊ ps̄. Odi
ſti oēs ꝗ operant̄ iniquitatē. qd̄ intelligo
ꝗntū ad culpā. ꝗntū vero ad naturā/ deus
om̄ia diligit. iuxta illud Sap̄. xj. Diligis
oia ꝗ ſunt: ⁊ nihil odiſti eoꝝ ꝗ feciſti. Ex
hoc odio cōſequit̄ moꝛs anie ſpūalis: que
eſt ꝑ ſeparationē dei ab aīa. Jaco. j. Pec
catū cū ꝯſummatū fuerit generat moꝛtē.
Quantū vero deꝰ habeat odio pctm̄ ⁊ cō
ſequēter peccatoꝛē/ p₃ per effectū: q2 ꝓpt̄
pctm̄ delendū et occidendū: voluit filiū
ſuū vnigenitū perimere ⁊ occidere. iuxta
illud Eſa. liij. Propter ſcelus ꝓpli mei ꝑ-
cuſſi eū. Et Ro. viij. Deꝰ filiū ſuū mittēs
in ſilitudinē carnis peccati. et d̄ pec. dam.
pctm̄. Itē etiā matrē ſuam ⁊c̄. Luc. ij. Et
tuā ipſiꝰ aīa₃ ꝑtranſibit gladiꝰ. ¶ Scd̄o
a coꝛꝑe chr̄i myſtico abſcindit. qd̄ eſt eccle
ſia/ ꝗ eſt corpus chr̄i: ⁊ quilibet chr̄ianus
eſt ꝑticeps omniū bonoꝝ ꝗ fiunt in eccle
ſia. Da ſilitudinē de coꝛꝑe vero: cuius mē
bꝛa ꝑticipāt bona collata coꝛpoꝛi in potu
⁊ cibo ⁊c̄. Sic in ꝓpoſito: eccleſia ē coꝛpꝰ
chriſti/ ⁊ nos ſumꝰ mēbꝛa. Ro. xij. Sicut
em̄ in vno coꝛꝑe multa mēbꝛa habemus.
oia autē mēbꝛa nō eundē actū habent: ita
multi vnū corpus ſumꝰ in chriſto. ſingu-
li aūt alter alteriꝰ mēbꝛa. Un̄ quilib₃ chri
ſtianꝰ in grā ꝯſtitutus eſt ꝑticeps omniū
bonoꝝ eccle. ps̄. Particeps ego ſum. om.
ti. te. ⁊ cu. mā. tua. Si aūt mēbꝛū precidit̄
a coꝛꝑe tanꝗ moꝛtuū: nulliꝰ boni ꝑticeps
eſt. ſic etiā chr̄ianus precidit̄ ab hoc coꝛꝑe
eccl̄ie ꝑ gladiū peccati: iuxta illud. j. Co.
xvj. Siqs non amat dn̄m ieſum chr̄m: ſit
anathema/ et ſeꝑatus ab eccl̄ia. Et iō eſt
expers omniū bonoꝝ ꝗ fiunt in eccleſia/
donec ſanetur ꝑ pn̄ia₃. ¶ Tertio intelle-
ctū obcecat. ⁊ hoc p₃ rōne/ exēplo/ ⁊ expe
rientia/ ⁊ figura. ¶ Primo quidē ratiōe:
quia ꝑ pctm̄ tollitur lumē gratie/ ꝑ qd̄ il-
luminat̄ aīa. Itē etiā obſcurat̄ lumen ra
tiōis naturalis: hoc em̄ duplici lumine il-
luminat̄ intellectus. De hoc vltimo dicit̄
ps̄. iiij. Signatū eſt ſuꝑ nos lumē vultus
tui dn̄e. Contra hoc autē lumē rōnis agit
pctōꝛ peccādo: ꝗa ſicut virtus eſt nature
cōſentanea: ita vitiū eſt nature contrariū.
Jdō de peccatoꝛib9 dicit ps̄. lxxxj. Neſcie
runt neꝗ intel. in te. am. Itē Sap̄. ij. Ex
cecauit illos malitia eoꝝ. Uide Tho. ij. ij
q. xv. arti. j. vbi ponit de cecitate mentis.
Itē Prouer. iiij. Uia impioꝝ tenebroſa:
neſciunt vbi coꝛruāt. ¶ Scd̄o idem p₃
exēplo in Adam: ꝗ tūc erat in ſtatu inno-
centie. Tāte ſapiētie ⁊ ſciētie erat: ꝙ oib9
animalib9 noīa impoſuit: ⁊ diuinarū ⁊ hu
manarū rerū cognitōē₃ habebat. tn̄ ꝑ pec
catū in tantā cecitatē deuenit/ ꝙ abſcōde-
re ſe putabat a facie dn̄i: cum oia nuda et
aperta ſint an̄ oculos eiꝰ. ſicut legit̄ Gen̄.
iij. Cum audiſſent vocē dn̄i dei deambu
lantis in paradiſo ad aurā poſt meridie₃:
abſcōdit ſe Adam ⁊ vxoꝛ eius a facie dn̄i
dei in medio ligni paradiſi. Sic de Salo
mone legit̄: ꝙ fuit cecatus ꝓpter pctm̄ lu-
xurie. iij. Reg. xj. ⁊ Eccl̄i. xlvij. ¶ Tertio
idē p₃ experiētia. nam ꝓculdubio fatuus
eſſet ille/ ꝗ verbis ⁊ factis ꝓuocaret illum
ad iram ꝗ haberet gladiū nudū ad guttur
eius ⁊c̄. Sic in ꝓpoſito: quia om̄es ſumus
in manu dn̄i. Deut̄. xxxij. Ego occidam ⁊
ego viuere faciā: ꝑcu. ego ⁊ ſa. ⁊ nō eſt qui
de ma. mea poſ. eruere. ⁊ tamē pctōꝛ non
veretur ipm̄ offendere. Un̄ hoc/ ꝗa cecus
eſt nec cōſiderat ⁊c̄. cū tamē hoiem time-
bit offendere: ⁊ offenſu₃ placare conabit̄.
¶ Quarto apparet iō per figurā que ha-
betur Tob. ij. vbi legit̄ ꝙ oculi Tobie fue
rūt cecati ſtercoꝛe hirūdinis/ cū doꝛmiret
iuxta parietē. Per ſtercꝰ hirūdinis: qd̄ eſt
calidū: ſignificat̄ pctm̄ inflāmans aīa₃/ vl̄
tꝑalia: ꝗ ſunt cauſa peccati. ꝑ qd̄ cecantur
oculi intellectꝰ hoīs doꝛmiētis. i. quieſcē
tis in lecto delectatiōis tꝑalis. Ad idem
de Sanſone cecato a Phyliſteis Judic.
xvj. Itē figura de Sedechia rege: cuius
oclos eruī fecit Nabuchodonoſoꝛ rex poſt
ꝗ̄ ante oculos eiꝰ fecit occidi filiū eiꝰ. Et
iō pctōꝛ nō ꝑpendit de grauitate peccati/
ſicut canis ſubmergēdus nō ſentit lapidē
in collo/ donec in aquā extra nauē ꝓiciat̄

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tur. Sic peccator ꝗ delectat᷑ in culpa/ non ſentit nec cognoſcit grauitatẽ peccati donec demergat᷑ in ꝓfundum inferni. Greg. Oculos quos culpa claudit/ pena aperit. Et ideo de peccatore dicit᷑ Job. xlj. Cor eius indurabit᷑. ¶ Quarto affectũ obdurat quaſi lapis: ⁊ ſtringet᷑ quaſi malleatoris incus. Vide in ſermonib⁹ de pnia: ſermone qui incipit. Dic vt lapides iſti ⁊c. in introitu. his affectus ſequit᷑ ad ſuperiorem primũ: nã actus voluntatis ſeq̃tur ad intellectũ. qꝛ quãdo homo putat aliqꝺ̃ bonũ: inclinat᷑ affectus ad illud. Per peccatũ autẽ hõ reputat melius bonũ creaturam/ ꝙ̃ creatorẽ: ex quo ſequit᷑ inclinatio ⁊ obduratio voluntatis ad bonũ. Vñ de Pharaone dicit᷑. Induratũ eſt cor Pharaonis. Exod. iiij. Inde ꝓuenit ꝙ nõ delectat᷑ pctõr de verbis/ nec d libris ſanctꝫ: ſicut ſunt biblia/ ep̃le Hieronymi/ moralia Gregorij: et hmõi. ſed Virgilio/ Tullio. Itẽ de Triſtano ⁊ Lãciloto: de centũ nouellis: de Philoſtrato. Tales ſũt filij iſrl': qui deſiderabãt in deſerto pepones/ cucumeres/ ⁊ alea/ ⁊ porros Egypti cũ haberent mãna. Num. xj. Nota exẽplũ de Hieronymo rapto in ſpiritu: ⁊ corã iudice preſentato ⁊c. ¶ Quinto naturalia vulnerat. Bona aũt nature poſſunt tripliciter dici ſm Tho. j. ij. q. lxxxv. ar. j. Primo q̃dẽ ipſa principia nature ex quib⁹ ipſa natura cõſtituit᷑ ⁊ ꝓprietates ex his cauſate: ſicut potẽtie anĩe. ⁊ hmõi. Scdo qꝛ homo habꝫ a natura inclinationẽ ad virtutẽ: ipſa inclinatio ad virtutẽ eſt quoddã bonũ nature. Tertio mõ põt dici bonũ nature/ bonum originalis iuſtitie: qꝺ fuit in ꝑmo homĩe collatum toti humane nature. Primũ bonũ nature/ nec tollitur/ nec diminuit᷑ per pctm̃. Ratio: qꝛ etiã in demonibus bona naturalia manẽt integra poſt peccatũ: vt Diony. dicit. iiij. c. de diui. nominib⁹. Tertiũ vero bonũ nature totaliter eſt ablatũ ꝑ pctm̃ primi parẽtis. ſed mediũ bonũ nature. ſ. ipſa naturalis inclinatio: ad virtutẽ diminuit᷑ ꝑ pctm̃. nõ quidẽ per moduꝫ ſubtractiõis: alioquin poſſit totaliter tolli hui⁹ inclinatio ad v̾tutẽ per mltiplicationẽ peccatoꝝ: qꝛ hic inclinatio eſt finita Diminuit᷑ ergo ꝑ modum additionis impedimenti: quia per hoc ꝙ hic peccatũ additur modo/ additur impedimẽtum anime per qꝺ hic inclinatio ad virtutẽ diminuit᷑ infra poſita. Declara hoc ſm Thom. vbi ſupra. q. vbi s. art. ij. ad primũ. Naturalis igit᷑ iclinatio ad v̾tutẽ diminuit᷑ ꝑ pctm̃ ꝑ actus em̃ humanos fit q̃daꝫ inclinatio ad ſimiles actus. Oportet aũt ꝙ ex hoc ꝙ aliquis inclinat᷑ ad vnũ cõtrarioꝝ: diminuatur inclinatio eius ad aliud. Vñ cuꝫ peccatũ ſit cõtrariũ virtuti: ex hoc ipſo ꝙ homo peccat diminuit᷑ bonuꝫ nature: qꝺ eſt inclinatio ad virtutẽ. Unde Luc. x. Homo deſcendẽs ab Hieruſaleꝫ in Hierico. Tho. i. in defectuꝫ peccati ⁊ anguſtia grẽ expoliatur. ſ. gratuitis: ⁊ vulnerat᷑ in naturalibus: ſm Tho. vbi ſupra. Et ideo libertas arbitrij diminuit᷑ in peccatore: et hinc eſt ꝙ peccator dicit ſe non poſſe penitere/ nec portare ciliciũ in carne ⁊c. cuꝫ tamẽ ꝓ rebus mũdi ⁊ ꝓ luxuria maiora faciat: qꝛ libertas arbitrij a peccato ligat᷑ ⁊c. Ideo Prouerb. v. Iniquitates ſue capiunt impiũ: ⁊ funibus peccatoꝝ ſuorũ vnuſquiſqꝫ aſtringitur. Ratio eſt: quia a peccato vincitur. Ro. vj. An neſcitis: qꝛ cui exhibetis vos ſeruos ad obediendũ/ ſerui eius eſtis cui obediſtis. Eſt em̃ notandũ/ ꝙ quia predicta naturalis inclinatio ad virtutẽ/ conuenit homini hoc ipſo ꝙ rationalis eſt: ex hoc em̃ habet ꝙ ſm rationẽ operet᷑: quod eſt agere ſm virtutẽ per peccatũ: al's non poteſt totaliter ab homine tolli ꝙ ſit irrationalis: quia iam nõ eſſet capax peccati. Ideo nõ eſt poſſibile ꝙ predictum bonuꝫ nature/ ⁊ totaliter tollatur. ſm Tho. j. ij. q. lxxxv. ar. ij. qꝺ declara vt ibi. Vñ etiam in damnatis manet naturalis inclinatio ad virtutẽ: alioquin nõ eſſꝫ in eis morſuꝫ cõſcientie. ſed ꝙ nõ reducat᷑ ad actũ cõtingit: quia deeſt gratia ſm diuinã iuſtitiaꝫ. Sicut etiaꝫ in ceco remanet aptitudo ad videndũ in ipſa radice nature inquãtum eſt anial naturaliter habẽs viſum: ſed nõ reducit᷑ in actũ: qꝛ deeſt cauſa que reducere poſſit formãdo organũ: qꝺ requirit᷑ ad videndũ/ ſm Tho. q. vbi ſup: in reſponſione ad tertiũ. ¶ Sexto bona opera mortificat. De hoc effectu deo dãte dicet᷑ infra cũ de effectu peccati mortalis agetur ſermone. iiij. ¶ Septimo i beſtialẽ naturaꝫ transformat. Ratio: q̃a non eſt differẽtia

aliqua inter hoiem ⁊ beſtiã:niſi ratio na/
turalis. Petõꝛ autẽ poſtponit rõnem/nec
ea vtitur vt debet.ergo efficitur vt beſtia
quia ceſſat differẽtia ſpecifica ⁊ foꝛmalis
inter hoiem ⁊ beſtiã.que eſt ratio natura
lis:vt dixi:nõ Ecci.iij. Dixi in coꝛde meo
de filijs hoim:vt pbaret eos deus ⁊ oſten
deret ſimiles eſſe beſtijs. Itez pſ̃. Homo
cũ in honoꝛe eſſet non intel.cõpara.eſt iu/
men.inſi.⁊ fac.eſt ſi.illis. Seneca. Quid
intereſt in beluã transfoꝛmari/aut ſub ho
minis figura aim belue gerere? quinimo
ſi fas eſt dicere:peioꝛ ⁊ deterioꝛ eſt petõꝛ
ꝙ̃ beſtia.tum reſpectu ſui:tum reſpectu ꝓ
ximi. Reſpectu ſui:qꝛ imputaꝶ ſibi ad cul
pam/ſi nõ vtitur rõne quã naturaliter ha
bet:qᵒ̃ non eſt beſtia. Itẽ reſpectu ꝓximi:
qꝛ dolum habet quo nocere magis poſſit
ꝙ̃ beſtia.⁊ idõ beſtie poſt moꝛtẽ coꝛpoꝛis
nõ ſunt obnoxie alicui pene:ſed hoies ſic.
vt in ſeq̃nti effectu pꝫ. O infelix petõꝛ:mi
nus malum tibi foꝛet eſſe beſtiã ꝙ̃ pecca/
toꝛem:qꝛ beſtia nõ damnaꝶ poſt moꝛtem:
ſed petõꝛ ſic. ¶ Octauo pctm̃ hominẽ ad
penã ſeu moꝛtẽ eternã obligat:iuxta illᵒ̃.
Anima q̃ peccauerit/ipſa moꝛietur. Ezech.
xviij. Itẽ Mat.xxv. Ibũt hi in ſupplicium
eternũ/⁊ ſentẽtia iam data eſt:ſed differꝶ
executio quo ad vſqꝫ iuſtitia ꝯuertatur in
iudiciũ. Itẽ Gen̄.ij. Quacunqꝫ die come
deritis moꝛte moꝛiemini. De quo dic ꝑ
Tho.j.ij.q.lxxxvij.ar.iij. ¶ Sequitur de
malo qᵒ̃ hoi infligit pctm̃ in moꝛte:quod
eſt turbatõis: qꝛ turbabiꝶ petõꝛ in moꝛte
quando videbit multitudinẽ demonũ ad
ueniſſe ad animã eius accipiẽdã/ſicut leo
nes paratos ad p̄edã. Vñ Thre.j. Oẽs
inimici eiꝰ apprehenderũt eã inter angu
ſtias. Nota hic duodecim nouiſſima q̃ cõ
currũt in moꝛte:q̃ ſunt memoꝛãda diligẽ
ter. Vide in dñica.xxv.poſt feſtũ trinita
tis:in ſermone magiſtri Vincẽtij:qui in/
cipit. Ecce dies veniunt.pte.j. ¶ Tertio
videndũ qualiter pctm̃ punit hoiem poſt
moꝛtẽ. Primo nãqꝫ cõfuſionẽ habebit ex
operũ denudatione:quia libꝛi aperiẽtur.
Hiere.xx. Cõfundenꝶ vehemẽter.qꝛ non
intellexerũt opp̄obꝛiũ ſempiternũ.qᵒ̃ nũ
ꝙ̃ delebiꝶ. Scdõ exp̄obationẽ chꝛiſti au
diet in iudicio. Eſuriui em̃ et nõ dediſtis
mihi mãducare. Mat.xxv. Que erat eis
intolerabilioꝛ ꝙ̃ ipſa gehẽna. Apoc̃.vj.in
fine. Tertio reqe ⁊ luce p̄iuaꝶ. Mat.xxij
Ligatis manibꝫ et pedibꝰ mit.eum in te.
exte. Vñ nõ ꝑderit ei cãtus: Requiẽ eter
nã dona ⁊c̃. Nõ gaudebit. Eſa.vlti. Ver
mis eoꝝ nõ moꝛieꝶ. Quarto ſuffragijs ec
cleſie:⁊ ignis eoꝛũ nõ extingueꝶ. Quinto
in infernũ p̄ecipitabiꝶ. Exẽplũ de lapide
materiali.quẽ ꝓiecit angelus in mari di/
cẽs. Hoc impetu mitteꝶ babylon in infer
nũ. Apoc̃.xviij. Sexto a deo ⁊ mẽbꝛis ele
ctis eius ſeparabiꝶ. Mat.xv. Ite maledi
cti in ignẽ eternũ. Septimo inimicitiam
oim creaturarũ incurret. Sap̃.xvj. Crea
tura em̃ tibi factoꝛi deſeruiens exardeſcet
in toꝛmentũ aduerſus iniuſtos:ſicut q̃ eſt
inimicus regis efficiꝶ inimicus oim vaſal
loꝛũ eiꝰ.⁊ ſic patet materia iſta.

¶ De peccato oꝛiginali in q̊ eſt Sermo vj.

Quaſi a facie

colubꝛi ⁊c̃. Sequiꝶ ſcdõs ar/
ticulus:vbi dicendũ eſt de
peccato oꝛiginali:in quo eſt
quadruplex conſideratio.

Prio q̃dẽ:qd ẽ pctm̃ oꝛiginale foꝛmaliꝶ

Secundo:vnde habet ꝙ traducatur in
humanum genus.

Tertio:de penis ſiue effectibus pecca/
ti oꝛiginalis.

Quarto de remedijs eius.

¶ In hoc g̊ ſmone dño cõcedẽte dicemꝰ
tm̃ de p̄ma ꝯſideratiõe:ꝑ cuiꝰ introducti/
one querꝶ Vtrũ ſit neceſſe ponere pctm̃
oꝛiginale? Ad qᵒ̃ dicendũ ꝙ ſic.⁊ h̃ p̄oba
tur auctoꝛitate ſcripture/⁊ rõne. Et p̄mo
rõne:ꝑ qua aſſumẽdũ eſt qᵒ̃ diciꝶ Gen̄.ij.
Tulit g̊ deꝰ hoiem ⁊ poſuit eũ in paradi
ſo:p̄cepitqꝫ ei. Ex oi ligno ꝑadiſi comede:
de ligno aũt ſcie boni ⁊ mali nõ comedes
In q̊cũqꝫ aũt die comederis ex eo:moꝛte
moꝛierꝭ. Sꝫ qꝛ Adã nec eodẽ die q̊ come
dit moꝛtuꝰ eſt actu:opꝫt ſic itelligi.moꝛ
te moꝛierꝭ/neceſſitati moꝛtis eris addictꝰ
qᵒ̃ q̃dẽ fruſtra diciereꝶ/ſi hõ ex inſtitutiõe
ſeu nature neceſſitatem moꝛiẽdi haberet.
opꝫt g̊ dicere ꝙ moꝛs ⁊ neceſſitas moꝛiẽ
di ſit pena hoi ꝑ petõ inflicta. Pena autẽ